

L' HERREUJET

PERIÒDICH LITERARI, HUMORÍSTICH,
DEFENSOR DELS INTERESSOS DE LA LLIURE CLASSE DELS SOLTERS

SORTIRÀ LO MENOS UNA VEGADA AL ANY

Secció Oficial

La Junta de Govern participa als senyors socis que, á petició reglamentaria, ha senyalat el dilluns, 30 del corrent, á las 9 de la nit, per la reunió general demanada, al objecte de discutir y votar la següent

PROPOSICIÓ:

«Que, en iguals condicions del any passat, celebri aquesta Societat els balls de Carnaval en la platea del Teatre d' aquesta ciutat, donant per aquet fi un vot de confiança á la Junta, pera gestionar lo convenient á sa realisació.»

Cassino Menestral 24 Janer 1899.

P. A. de la J. de G.

Lo Secretari,

Quirse Callís.

BALL DE SOLTERS

La Comissió organitzadora té 'l gust d' invitar á tots els socis del Cassino Menestral y sas respectivas familias, per el que se celebrarà en els salons d' aquesta Societat, el dia 28 del que corre, á las 9 de la nit, baix el següent

PROGRAMA

PRIMERA PART

Sardana	CÁDIZ.
Walz	ESPAÑA.
Americana	AMÉRICA.
Polka	CAROLINAS.
Schotichs	JULES-VERT.
Americana	INAUGURACIÓN.
Rigodón	CARMEN.
Mazourka	EXCELSIOR.
Española	MELILLA
Walz-Jota	

SEGONA PART

Sardana	
Schotichs	LOS DESCAMISADOS.
Americana	LA DESPOSADA.
Pilée	TET.
Mazourka	LA CAZA DEL OSO.
Americana	LA SOÑADORA.
Polka	ESCÁNDALO.
Rigodón	BOCCACCIO.
Americana	NIEVES.
Walz-Jota	JARANA.

Figueras, 28 Janer de 1899.

La Comissió.

BANDO

1.er En el concell de Cent que acabem de tenir en el sostre mort del Menestral, perque ningú ensumi res de lo que acordem en nostres sapientissimas discussions, hem decretat que 'l «Schotis» de la primera part se dedica exclusivament als casats. El solter que s' atreveixi á faltar á 'n aquet precepte se li regalará una dona quo té un nasset com una patata renadina y que ningú la vol.

2.on La segona «Americana» de la primera part se dedica als solters mes guapos y que vulguin exhibir las formas... del sastre. Las noyas venen obligadas á buscarse ballador; la que no ho vulgui fer, qu' escalfi cadiras ó lo que vulgui.

3.er En la última «Americana» de la primera part els solters ballarán ab casadas tant si volan com sinó. Prohibim als marits respectius la opció per la seva part, puig á las donas los hi agrada cambiar, (per aixó son variables).

4.ar Per la «Americana» de la segona part se farán las rifas de tot lo que va anotat en altre lloch d' aquet número.

BENVINGUT JO SIGA

Aquí 'm teniu, noyetas del Cassino Menestral, tan tranquil, tan rialler com sempre y més amohianat que may.

En Cabra m' ha despertat ab un crit tan fort, que del espant qu' he rebut, m' hi he ajegut de nou. Y no es estrany, puig que m' ha trobat en el moment en que somiava una entrada fosca, y allí un tarlà estrafet que, tot cridantme *tucinu*, m' apuntava una pistola. ¡Uy! ¡quina pó!

Mes nó per aixó m' he acobardit, sinó que, passat el primer cop, m' he disposat á surtir, y surto... però censurat. Si: fins á mí se m' ha passat per la *précia censura*; y quan me proposo posarme á la censura vostra, única que accepto, ja m' adverteixen que n' esperi un' altra, que diu qu' es una censura *intrussa y de 15 céntims el número*.

Veus aquí las caborias ab que ensopego enguany, ab tot y trobar el Cassino més *catalá* qu' entany.

*Mas no me infunden pavor
vuestros semblantes esquivos;
jamás ni muertos, ni vivos,
etcétera....*

Y sobre tot ara que tinch un bon costat; puig qu' havent tocat el *Tet* la *marxa de Cuba* y arribat aquí de fresch, acostumat á tombar *mambissos* de darrera d' una roca, ab ell puch anar per tot.

Y vinch ab vosaltres, *Musas de modas*, *Sirenas d' aiguera*, *Hurís de sastre-ria*, *Vestals de planxas*, hermosas ponce-llas del mes de Maig, encara hermosas en el Febrer; vinch ab vosaltres á cumplir el meu objecte: riure y fer riure, divertir-me y divertirvos.

Puig aixís com l' abella pica, fereix y mort, jo surto, faig riure y m' endressan.

Y si quan me dipositareu en el panteon dels impresos (qu' ho es un forat rodó á mida de la cara grossa) he pogut lograr l' objecte dit, se tindrà per satisfet d' haver mort ab plena gracia, vostr' admirador de sempre

L' HEREUHET.

IJA SOCH AQUÍ!

Ja 'm teniu altre vegada
entre vosaltres amichs:

después de deu mil fatichs
puch darvos nova abrassada.

Aquell *Tet* que va marxar
fa 'prop de quatre anys content,
aquí 'l teniu, macilent,
pero ab ganas de ballar.

Si durant ma llarga ausensia
per forsa he *ballat* mils *balls*,
entre penas y treballs
y dejunis y abstinencia;

y com vil carn de canó
al sacrifici corria,
per veurer si acás podia
matá algun *yanki-bacó*,

Just es, donchs, que si per sort
no vaig sucumbi' á la guerra,
avuy que soch á ma terra
y esborrant tant tris recort,

torni á se 'l *Tet* que avants era
y entre brincos y camadas
en mitg dels meus *camaradas*
fer entendra la manera

ab lo ball de aquesta nit,
que si 'l temps marceix las flors,
no passa igual ab los cors;
puig el que tanca mon pit

al trobarse entre companys,
glateix de nou plé de goig,
y saltant com si fos boig
no l' han envellit los anys.

Aquí 'm teniu: sempre alegre
y *guapo*, sense po-agre;
he vingut un xich mes magre,
he tornat un poch mes negre:

pero penseu *camaradas*
que 'l dejuni fou molt gros;
sols arengadas y arrós
y amés arrós y arengadas.

Pero en fi, tirem un vel
al passat y fora penas
puig quant veig aquestas nenas
me sembla que soch al cel.

Y ballant l' americana
y aquel Pilée tant saltat
de moment queda olvidat
fins el recort de l' Habana.

Vinga pues: fer salts y bots
y noensem en negocis:
á mos amichs y consocis,
en *Tet*, os saluda á tots.

Per Just Soler (a) *Tét*.

LLUIS.

PASSANT COMPTES

Jo sempre he pensat axi, volgudas lectoras.

L' amor es una rosa en tct son esplendor,
que te flaires per ubriagarnos de plahers, y espi-
nas capassas de convertirnos, ja que no en sants,

al menos en màrtirs autèntics, tant com ho sigan els del calendari.

Vens aquí per qué, pertenenent ja no sé á quina volada, me conservo encare per merexer: per las espinas. Per ellas no m' he casat, ni penso casarme en tots los dias de la meva vida, tant com conservi el senderi.

Pro aquí està el *quid*; en conservar-lo el seny: mantenirse *intacto* sent un pobre descendent de l' avi Adam, y capàs, si á mà ve, de ser més débil qu' ell.

Fins are no he festejat, y procuro aguantarme, á cópia d' esforços, veyent el resultat que n' han tret alguns. Per que ja se sab: comensant ab alló de—«Que no m' estimas prou»; y ab lo altre de—«Que t' estimo més de lo que tu may m' estimaràs»; y ab lo de mes allá de—«Que may me 'n has dat una prova verdadera», ja podeu contar que la cosa acaba ab un casament per Nadal y ab un bateij per sant Esteve.

Jo no sé per qué havian de fernos d' un fanc tant trencadís.

Diuhem qu' una dona va classificarnos com á sexe fort, y á fé que va gastar una broma de mal género. Perque ella no devia ignorar, es molt probable, quins son els limits de la forsa del home, admetent la base insegura de que 'n té y que jo poso en cuarentena. Per la meva part, no sé com m' ho haguera arreglat per demostrarli que tenia rahó, tinguent en compte qu' era guapa, com donen á conixer al dir que si no era un angel poc se 'n hi faltava. Deurian faltarli las alas.

Com ja he dit, amables lectoras, jo soc solter, per servirvos. Y no penso, are com are, y mentre la sort m' ajudi, caurer en cap parany tentador, per mes hermós que 'm sembli. No cregueu que jo pensi, com no recordo quin sant, que la dona es un dimoni: ¡ca, barret! Jo á la dona la trovo preciosa, deleitosa... y perillosa. No més axó últim en té la culpa de que no passi mes endavant. Perque en quant á dimoni fins are sols m' ho han assenblat, no m' esplico per quin parescut, algun que altre casat d' aquets que si no 's dexan dir tonto, pagan admirablement el beurer.

Y no us cregueu, que á vegadas he arribat á tenir moments de defalliment, en que hasta he determinat casarme, después de que 'm fos dable trovar una dona especial, sense defectes... feta expresa, com qui diu.

La sort es que á mi sempre m' ha salvat una cosa: el somiar impossibles.

Alguns que s' han posat al cap volguerme bé, prou m' han demostrat que axó d' estimar á la dona en general y de fugir á la més petita farúm de matrimoni, es una cosa que no està bé per més que fassi *guerrero*; que si la dona te imperfeccions, també te grans qualitats; que mols joves esgarriats, lo que logran es anar ab l' esquena nafrada de tal modo, que n' hi ha per tirar el barret al foc... Pro ells ignoran que á la

sola idea de casori, s' alsan en la meva imaginació unas fantasmas tan retorcidas y tan llargas, que 'm fan tremolar desde els peus á la punta dels cabells, y que, en tal estat d' ánimo, no 'm casaria mal vingués á buscar-me una *pareca* de la benemèrita. Ab alló de que la dona gasta grans qualitats, no sabria pas que dir' hi per que jo no 'n gasto pás de microscopi. En quant a lo altre d' aver de tirar el barret al foc, em te sense cuydado, per que de barrets no 'n gasto.

Fet y fet, jo no se pas si 'n tenen, de rahó, y me 'ls escolto com qui sent ploure cuan em venen ab refrans, y consells, y xeringas... Jo no nessecito ajudas de ningú, y em sembla que anant sol com vaig, ja 'n tinc prou.

Oh, y fins are no més em mirat el problema per un costat; per el devant, per exemple: que si girém full, y la doném en passar comptes, tant se val que ho dexem correr.

¿Que voleu horrorisause?... Aneu contant-ho.

Un baylet cada any *comum*; en quant als anys *siniestros*, ja podem contarni un parell si no ens volém quedar á las capsas.

Cuant menos, una criada ben trempada, qu' es igual que si hi afegissim: un fardo particular de *sisas*, y el tabaco per el primer soldat de caballeria que 's presenti, per que es lo que ells diuen: «La qüestió es tabaco.»

Un metje per espatllar als bons y matar als malalts, un apotecari ab el compte llarguissim, per *supuesto*, y una dida, que anant bé, es capassa de menjars'-ens vius.

Si m' heu de creurer, deixem la modista, la planxadora, la bugadera, l' ebanista, el llauner, el sabater, l' amo de la casa... y l' ánima que 'ls aguanta á tots plegats. Continueu vosaltres la llista, per que jo encare no tinc ganas de tornar-me ximple.

¡No 'n tenia poca de rahó el que va dir que 'l matrimoni, igual que la dona, es un pou sense fondo!

Per si no n' hi hagués prou per fervos entender el perquè no m' he casat, basta un *argument* capàs de paralisar al més maco. No mes de pensarhi m' agafan tremolins y perdo el mon de veurer.

¡Jutjéu! Aludexo á la simpática *mamá*.

Si sentint axó un jove no 's clava de costellas, ja poden jurar qu' es fet á prova d' un centenar de bombas.

IGNOSCENT MALVA.

PER CARNAVAL

¡Ja ho crech que n' era de *mona*! punt la vaig veure vestida d' angelet *terràqueo*, al comensar lo primer vals, van venirme unas pesigolletas y uns recargolaments tan estranys qu' hasta 'm temia que se 'm girés el cervell com un parayguas

al revés. La boca se 'm feya saliveras de tan que la mirava fins que vaig decidir-me á dirli alguna coseta aixís á la orella.

M' hi acosto y li pregunto si tenia compromís per aquell vals; va dir-me que no; l' agafo y al cap de un segon saltabam lo mateix que una roda de moli. ¡Quinas miradas y quinas estretes mes dolsament engiponadas! jo no sé, semblava que 'm havian pujat al cel ab cos y ánima y disfrutava en mitj d' aquell bé de Deu de serafins y angelets las delicias que 'ns contan las beatas del nás d' apaga llums.

Va acabar-se 'l vals y vaig conseguir que m' acompanyés á casa seva, pera demanarla foirment als guetos ab tots els ets y uts y tota la fraseologia empelagosa d' aquets cassos, pujem las escalas d' un pis per mi desconegut, y 'ns entrem en un cuarto pobrement amoblat. Al instan va treure la careta y ¡oh decepció! era la dona mes lletja y mes esgarrifosa que jo he conegut. M' havia portat enganyat fins allí per pescarme 'ls pochos quartets que jo duya. Vá ferme 'ls raijá y tan punt vaig haverli donat las mevas pobresas vá sentir-se algú per l' escala y ella esverada vá fé un crit ¡es el meu home! va dir-me presa de fingida desesperació, y jo tremolant como una fulla d' abre, espantat, aterrorisat, vaig ficarme á sota al llit clavant colp de cap ab un *Don Pedro* que hi havia voidant-se tot el contingut per sobre el meu respectable cos que l' estimo com els altres el seu. Després d' una hora d' estar allí sota vaig poguer fugir escala avall fent una olor ian horrorosa que 'l sereno vá cridar-me per por de que no deixés el cólera escampat per aquells carrers que jo atravessaba. Desde allavors he jurat no fé mes Carnaval y al arribar en aquet dia acostumo á posarme dol. Tragerias de cada hú.

MR. JOSOM.

DONAS

Soltera, es una rosa sens' espinas; casada, un escardot.

La soltera sempre pesca. Quant lo promés li escapa, trau una anguila: quant no li fuig y es peix al cove com vulgarment se diu y ve 'l casori, allavors es pesca *mayor*: es *llus ó llubarro*.

Una soltera neta exteriorment es un tresor; la casada que exteriorment també ensenya sa netedat, aquesta acostuma á amagar molta bruticia.

Una viuda lletja pobra, es com una agulla de cusir plena de robell y sense fil, que no serveix per res.

Las llágrimas de las solteras son perlas, las de las viudas son llágrimas y las de las casadas son agua y avegadas escupinya.

La soltera, es un ángel, la viuda, una mártir, la sacada, una dona y la sogra, un dimoni.

Tres solteras, son un pom de flors, tres casadas, una capsá de broquil.

Una bona mare es sempre una bona esposa.

La casada que cau, s' aixeca, en cambi la soltera que te aquesta desgracia no s' aixeca may mes.

LL.

LA RONDALELLA EN EL CASSINO

COPLAS

Com n' es modista ta mare,
elegant 'vias d' esser;
més de ton peuhet la forma,
ton pare la degué fer.

Coro.—J' es bon sabater.

Si tens pá á la post
y estás bé de roba,
plé es ell de cistells
y té casa nova

Coro.—Es peix al cova.

No 't burlis del pobre Pep,
del que 't *rodeja* bé prou,
si al ferta tu forta ab *torres*,
lo carbassejas de nou.

Coro.—Ja pela aquest óu.

¡Ay, Lola, que 'n tens bon nas!
si 'l qu' estimas no t' enganya,
el teu nas portará 'l *de...*
puig que será *nás de canya*.

Coro.—No 't perdis per manya.

Pacífica botiguera,
no ets pacífica del tot;
quan vas ab un estudiant,
ets aprop d' un *es-balot*.

Coro.—Prou li agrada 'l mort.

No hi valen, Treseta,
bonichs ni cap alt:
al que segú 't veyas,
també has vist *girá-l*.

Coro.—Res hi val.

No 't cal ferte majordona,
Amalia la moraneta,
quan tan bé sab predicar
el jove que 't fá l' aleta.

Coro.—N' es prou satisfeta.

Guideta, la del *Xumeco*,
no ploris al de la tralla,
qu' encara més pots brillar,
si la partida no falla.

Coro.—Tot es quincalla.

Arribar á las *tres tersas*,
Leocadia, te s' espera;

puig si 't casas ab l' Emilio,
seràs una *carnicera*.

Coro.—Pesada lleugera.

Estirat ton artiller
necessita tan de lloch,
qu' ab tot y sé alta y ben feta,
per ell sempre seràs *Poch*.

Coro.—Y per qui entengui 'l joch.

Ni que *troti* 'l teu ferrer,
pot arribá à *gran altura*.
Consola qu' al pot petit
hi ha la bona confitura.

Coro.—Plaguem que vé 'l *gura*.

ROMANSER.

COSAS QUE FAN CARNAVAL

- 1.ª Els fanals elèctrichs á la Rambla.
- 2.ª El que 'ls figuerenchs creguin ab la construcció del canal.
- 3.ª Que 'ls senyors concejals usin la banda roja en els actes oficials.
- 4.ª Que 'l cotxe dels morts d' espotranat y brut sembli un *mort*.
- 5.ª Que las aceras dels principals carrers de la vila estiguin materialment embarressadas de trastos.
- 6.ª Que una noya del Menestral porti una piga postissa.
- 7.ª Que moltes casadas portin las calsas dels seus marits.
- 8.ª Que una tiple porti las fandillas esquin-sadas fent *La Viejecita*.

MR. JOSOM.

SEMBLANSAS

- ¿En qué se sembla una bomba Orsini ab un corneti? — En que té pistons.
- ¿Y 'l nostre Conserje ab la conjugació del verb? — En que té modos.
- ¿Y 'ls dependents del café ab el bóch d' un remat? — En que 'ls hi fan dur devantal.
- ¿Y las nostras balladoras ab las mevas saba-tas? — En que son rialleras.
- ¿Y las *mamás* ab escribents d' oficinas del Estat? — En que hi fan un són.
- ¿Y 'l president del Cassino ab el poble espa-nyol? — En que sempre porta 'l JOU.

PÈSOL.

A UNA CURIOSA

¿Vols que 't diga una cosa á cáu d' orella?

Vaja, donchs... ¿Veus? ja t'has tornat bermella.
Y aquet color me diu
que no 'm diràs may més si sé cap niu.

X. Y. Z.

A UNA INGRATA

Vaig estimarte un jorn de ma desdítixa
fiantme en lo teu cor, ¡oh dolsa ingrata!
t' aymaba ab tan deliri que sols veyá
en somnis falaguers la teva imatge.
¡Com nó! si Deu allá en la mansió eterna
volguen fé una obra gran per admirarse
vá darte vida á tú, bella criatura,
y ab un borrhall de neu per ferte blanca
y prenentlo del sol que nos alenta
vá colocá en tos ulls un foch que mata,
llensante aquí á la terra ab buf dolsísim
per dítxa meva si, qu' ha de matarme.
Y assedegat d' amor vingui a ta vora
amor y mes amor sempre implorante,
¡mes ay! que tú crudel y perfidiosa,
matáras ma ilusió mes noble y santa.
Y morirá mon cor, ¡oh dona hermosa!
y acabarás l' orgull qu' are fas gala,
restregant ab deliri jo per terra,
haven comés un crim; lo de estimarte.

JOAN MALLOL.

Es el vespre d' un jorn del més d' Abril
perfumat per la flaire de flors mil.

Un córrech séch y al fons una parella...
¡Amor que de profund nos maravella!

Ell ab els ulls á terra y 'ls d' ella en l' aire,
deixan per' el lector tota la flaire.

PAU PINXET.

D. CALINICH, SOLTERÓ.

De D. Pere Paganoni
Soch fill únich y hereter.
Voldria casarme. ¡Oh Toni,
Valgam!..... Milló es ser solter

¿Qui ho nega eixó últim, si no es per l' aygua?
Tinch 35 anys, de dona (ja m' entenen... y 'l
pico) y cada dia m' aferro mes y mes en que 'l
solterisme es l' estat que convé mes al home per
viure tranquil. Y no creguin: he ribat á punt, á
punt de caure. Dos días faltavan per enlassarme
ab la *Consuelo*... però reflexionat vaig veure
qu' anave á fer un gran disbarat. Busqui un pre-
test y m' en desdi. Ja 's poden figurar quin des-
consol tingué la Consol al sapigué que jo queda-
va mes consolat sense Consol.

Y en vritat valia la pena, la pobreta. Tenia

uns ullets negres y brillants que 'n feyan patir fins 'ls meus de las sabatas, cuan llustrosas, ella me las miraba. Una boqueta patonera que semblava deya «apa, Calinich, acostat»; un tall de palmerona d' invernacul, una veueta d' angel vespertí, y un garbo, y un *salero* y un *donaire* que... sols 'l recordarho me fan venir certa picó al nas, y ganas de disfrutar las delicias de un *pols* de rapé.

Pero com que tot pasa, pasá l' ilusió que m' havia fet mentres tingué relacions ab la *Consuelo*. Ella trobá un partit (no polítich) que li feya pessa y 's quedá ab ella, casanse ab ell. Y aquet seu servidor aqui 'l tenen, capas per fondre mitg mont, com si fos cansalada de tocino per ferne greix. Con ja 'ls hi he dit, no soch encare massa passat de moda y per lo tant per mereixer. Si miren 'l calendari trobarán qu' es el meu Sant. Per conseguint quedan convidats tots vostés, y en particular vosaltres noyas, hermosas com los querubs y bonas com el formatje de Rocaflluix. Si vos agrada l' estofat, no vos 'n faltará; si la tunyina, menos. Cunill, com á mi me agrada molt, també vos ne servirán. Rabas, congre, peix blau, presechs, pomas y demés fruita prohibida podreu menjar en abundancia. De licors no vos 'n parlo. Hi haurá de tot: *Carés*, *Quimenes*, *Xarello*, etc.

Y sortint de taula, al nostre ball de solters faltan camas; allí 'm veureu ab un dominó de mosca morta sens' alas; per si vos agrada 'l meu tipo estich á la vostre disposició. Si alguna de vosaltres, Evas del Cassino, te 'l gúst de divertir-se ab mí, que 'm miri 'l darreras y podrá llegir lo següent lletrero:

«S lloga; no 's vent» perque
De D. Pere Paganoni
soch fill únich y hereter.
Voldria casarme. ¡Oh Toni,
valgam!..... Millor es ser solter.

BROQUIL FRET.

PAPALLONAS

¿No t' enrecordas, *pimpollo*?
Era per la primavera,
quan tot sembla qu' amor canta,
quan tot es vida y bellesa.
Los camps esclatant verdor,
plens de flors de tota mena,
y joganera baixant
la cristallina riera,
que de mirall te servia,
amanyagant tas maneras,
entre 'l concert dels aucells
que s' unian á parellas,
del amor que m' abressava
mon cor declaració 't feya,
quan per unas *papallonas*

de prompte 'm quedá suspesa.
La camisa que rentavas
las portava en els darreras.

K. K.

RECORT

Ara s' envá á fer l' any.

Era la nit del *ball de solters*.

Jo j' havia sopat y bo y mudat acabava de pendre 'l meu café, quan tot llasant al aire las bocanadas de fum qu' ab tota la forsa del meu pit y no més que per fer el maco, tiraba d' un petardo de déu céntims de l' inhumana Tabacalera, m' 'n anava cap al test hont vivia la meva poncella, (lo que, sens' anarse 'n del test, vol dir á casa la xicota).

Y no 'm tingui qu' esperar, lo que recordo bé per cosa rara, ja qu' ella, faltant á la tradicional costum del sexo, se trobava arreglada del tot... Dich mal: s' apuntava l' última agulla. (Aixis no me li podreu negar la *punta*).

Peró quan ja estavan á punt de sortir, nos entra un dimoni de ratoliu á trencarnos las oracions.

Ella espantada s' enfilá al cim d' una cadira, al temps que jo m' encarregava del paper de gat. Agafo un' escombria; y ab tanta furia perseguia al malahit ratoliu que, no sé com, vaig entrebancar-me ab l' escombria mateixa, y, caiguent de cáps als péus de la cadira hont ella era enfilada, fins vaig veure... las estrelles.

Aquella nit mateixa várem renyir.

ROCH RIERENCH.

¿No 'm coneixeu?
Vaig disfressat.
No soch solter,
ni soch casat.
ni tampoch viudo:
sols soch un gat.
Ab paperina
bó y endressat,
jo d' una turca
m' he enamorat.
y tot fent esses.
ab ella he anat.
Ella una mona
m' ha regalat
ab mantellina
y li he acceptat.
Ferla dormir
m' ha encarregat.
¿No 'm coneixeu?
Vaig disfressat.
No soch solter,
ni soch casat,

ni tampoch viudo:
sols soch un gat.

La solució.....
demà passat.

R. RUMIAN.

LO PECAT DE NOSTRES PARES

Cuant nostre-Senyor và ofendrer 's per lo pecat qu' Adán y Eva van cometrer, (y que de segur sigué per enveja perquè á Ell *no 'n nonan*) de fixo que và fer mil calculs antes no và pendrer la resolució d' expulsarlos de 'l Paradis; puig qu' aixó debia de reflexionar' ho molt, y debia de pensar qu' á un pecador, porque no torni á pecar, lo millor es evitarli la ocasió, y no ferho com ho và fer, que, deixantlos sens amparo ni refugi, ni ningú que 'ls vigilés, segurament varen fer altre vegada de las sevas, y allavors lo pecat resultá doble. ¡Desgraciadament cuant hi ha ganal!

Pero respecte de si pecaren ó no pecaren, crech jo qu' hi hauria molt per discutir; y sols me baso en la següent opinió per pensarme que d' alló (vull dir d' aquell fet) no se 'n pot dir pecat.

Si una cosa es mal feta ó es lletja, y tothom la reconeix com á tal, ¿com es possible que tothom vullga ferla de la mateixa manera? Y en lo present cas: ¿perqué, si coneixém que pequém, habem de voler pecar? Es per-aixó que jo penso que la tal cosa no fou pecat, perquè veig que tot lo género humá (salvo exepcions *honrosas*) está sempre disposat á continuar fentlo, dich: á pagar-ne las conseqüencias, y jo penso que, si tan pecat fos, molts qu' en conech, no pecarian per por á las penas de l' infern; y no obstant... pecan á l' engrós.

Y com qu' aquella falta de forsa de voluntad que tingué Adán per abstenirse d' acceptar lo fruit que la temptadora Eva li oferi, ha sigut, segóns dihuen, la causa del sufriment y de certas cosas que los sers sensibles pasan en lo mon, no puch menos que recriminarle per haber sigut tan *voluble*, y al mateix temps, y sobre tot, per haber sigut tan tonto.

Patir per patir, y, sapiguent que, en menjar de lo fruit prohibit consistia 'l pecat, valia la pena de que Adán calculés las conseqüencias, y que, tant per tant, en lloch de menjarse una *poma que dura tant poch*, hagués buscat una cosa mes atipadora y *que durés més*. ¡Si á lo menos s' hagues menjat una carabassa!!

J. Ros. B.

A UNA MODISTETA DEL MENESTRAL

Si li haig de dir la vritat
jo no sé lo que faria,
perque miris cada dia
me te mes enamorat.

Vaja qui no s' enamora,
si es tan maca..... tan bonica
tan sencilleta..... tan rica
en fi tan encantadora.

Derrotxa 'l garbo en extrem
quan sol entrá á la Farmacia
ai dirme ab aquella gracia
—Cinch centimets de colerem.—

Jo que soch bastant atent
li preparo la capseta;
vostè 'm mira una miqueta
y jo... vesso de content.

Fins qu' al dirme—Passiobé—
sempre simpática y mona,
sino la meva persona
lo meu cor marxa ab vosté.

Y allavors, sant Patantum,
ja no es estrany que 'm trastorni
pateixo esperant que torni
l' endemà, com de costum.

Y aquesta passió m' arrela
tan depressa y ab tal furor,
qu' entre la passió y l' amor
me fonch com una candela.

Si en mi hi veu intencions sanas
accepti l' amor aquet,
que d' alegre y satisfet
fins faré tocár sardanas.

No usaré paraulas toscas
per enrahoná ab vosté,
y si vol li ventaré
cuant tingui calor, las moscas.

Si modista, modisteta
cregui tot lo que li he dit,
rentaré 'ls plats, faré 'l llit
li tindré la casa neta,

y porque estigui ab catxasa
y no tingui de fer rés,
li fare tot lo demes
y hasta aniré á comprá á plassa.

Aixis procuri estimarme
que ja sab que jo l' estimo,
y reservim algun mimo
per cuant vingui á visitarme.

Fassiho com li dich que 's just,
perque miri ab tant d' amor,
l' aparato del meu cor
và desfentse que 's un gust.

Si modisteta, cifrem
en l' amor nostra alegria,
iy no pari ni un sol dia
de veni á buscá colerem!

PERE CULLERAYRE.

Secció Telegràfica.

Tarragona, 27, 9 n.—Un elevat personatge, arribat de Madrid, confirme que 'l fer partits es l' ànsia qu' ha despertat l' idea de regenerarnos, y qu' alli 's creu que no hi ha regeneració possible fins que cert solter d' aqueixa casa trobi un *bon partit*, lo que 's creu difícil.

BOLJA.

Polo Nort, 27, 5 t.—Aqui fa un fret que glassa. Temperatura recomenable per alguns sarauhistas qu' ho prenen tot a lo *vivo*. Com qu' es cuestió de temperament.

MORALITAT.

Paris, 27, 4 m.—S' espera d' un dia al altre qu' arribi aqui una coneguda balladora d' aqueix Cassino, que fa uns nou mesos vá pendre estat de matrimoni, y per la que 's prepara una sorpresa.

UHÉ-UHÉ.

Gacetilla

Si la Junta vol interessarse per el bon nom de la Societat, hauria de prohibir l' entrada a la barandilla de parellas que festejin.

Ab lo que s' evitarien mals pensaments.

Y qui sab si malas obras.

Lo que també 's lograria ab una barandilla de cristall.

Hi ha un parell de solters, tots dos de major edat, capassos de casarse ab la noya que 'ls *tregui* en l' americana en que las noyas tenen aquest dret.

Obriu l' ull, qu' aixó es jugar a *pallas-buscas*.

Las *estisoras* de la barandilla deuen donar un vot de gracias a la Junta, per haver aquesta prohibit a L' HEREUHET ocupar-se d' ellas.

Ab lo que queda decretada l' inmunitat dels retalls.

Ja 'n feran bona feina.

Alguns enamorats preguntan si a un dels segons violins li donan més els *pares de familia* que las solfas.

Cuants *desahogos* d' amor s' han reprimit per las sevas miradas indiscretas.

En lloch d' una solfa, devant seu haurian de posarli una *fulla*.

Certs maliciosos s' han fitsat en que molts cants s' interessan en que 'l Cassino llogui 'l Teatro pera 'ls balls de Carnaval.

Lo qu' hi descobririan las mullers si ho sapiguessin... no ho volem descobrir nosaltres.

No falta també qui observa qu' en aquesta cuestió, 'ls socis del Cassino qu' ho son del *Apolo* hi fan el coix.

Y aixis diuen:

—Tot per casa... Tot per casa.

Agrahim coralment a nostres estimats compatricis de la societat «La Banya» de la República Argentina, l' atenció que demostran vers nosaltres al enviarnos asiduament son periódich, digne y senyalat espill de lo que son y lo que valen los catalans establerts en aquell país. Desde nostres columnas los saludem ab entusiasmo y los hi enviem la mes franca espressió del nostre carinyo.

Hem tingun ocasió de veure 'ls regalos que 'l Rey del ali-oli y de las butifarras, envia desde son regi palau pera 'ls solters y solteras del nostre Casino. No hi ha dupte que vinguent de mans reials son *reyalment* de *pimo cartello*. Aqui vá la nota: 1.ª sort, un paraygua de seda.—2.ª una cadena doblé.—3.ª una corbata de seda, y 4.ª, un regalo sorpresa. Tot aquet bé de Deu es pels solterets, y are van 'ls de las noyas que com hi ha mon també fan veni saliveras: 1.ª Unas arreçadas d'or de 2 mil quilats (aixo vol di que 's pur).—2.ª Un nuvol (dich una *nube*) 3.ª un mocador de seda pel ball (ó per lo que vulguin) y 4.ª un regalo-sorpresa. Tot aixó serà per las nostres estimadas poncelletas que 'ns las estimem mes que no pas totas las dobles de quatre de 'n Rostchilt.

Las rifas de que fem referencia en el article 4. art del Bando que publiquem a la primera plana son las següents:

Las noyas que hagin ballat la segona Americana de la primera part, tindran dret a un número del primer sorteig, quals objectes en fem referencia. Els solters que tinguin la paciencia necesaria per ballar la darrera Americana de la primera part tindran dret a un número del segon sorteig quins regalos son donats per dos marits que portan el fron plé d' adornos.

CORRESPONDENCIA

Silva de S. Fernando.—Dispensi l' atreviment pero no pot anar.

P. P.—A n' aquesta noya val mes que li espliqui a cau de orella y si vol de pas pot deixarli algún petó. Y bon profit.

Josep.—Al llegirho m' ha fet perdre 'l estrep.

Crospis.—Valdrá mes que las inviti particularment.

Joanet de Bañolas.—No está la *Magdalena* para tafetanes.

F. P.—Memorias de 'n Cabra.